

ikke være Udtryk for det høje Tings Standpunkt i denne Sag. Derfor drister jeg mig til at gaa til det høje Ting og appellere til en Afstemning her, jeg drister mig til at sige til det høje Ting: Kom, støt denne Sag, den fortjener Støtte! Det fortjener Støtte, at man søger at bringe øde Strækninger under Kultur, at man søger at hjælpe Mænd, der vil gaa ud der med arbejdsvante Hænder, med Arbejdsvillie og øve Landvinding indenfor vort Lands Grænser. Her er ikke Spørgsmaal om Folk, der kiger paa Uret for at se, om 8 Timers Arbejdsdagen snart er forløbet, her er ikke Spørgsmaal om Folk, der kræver Løn for Arbejde, som de ikke gør, men her er Spørgsmaal om Hjælp til Folk, der vil bygge sig et Hjem der, hvor der før var øde. Jeg beder det høje Ting: Støt mig i denne Sag! Den har fra dens første Begyndelse, da den formede sig som en praktisk gennemførlig Plan, været mig noget af en Hjertesag, den er det endnu, og derfor maa jeg bede det høje Ting gøre Sagen til Genstand for Afstemning.

Laursen: Jeg har bedt om Ordet for at bringe Landbrugsministeren en Tak for det Ændringsforslag, han har stillet til § 1 angaaende de personlige Lønnings-tillæg til Forstassistenter. Det er jo en Sag, jeg har bragt frem her i Tinget et Par Gange, og skønt der ved Ændringsforslaget, som altsaa forhaabentlig bliver vedtaget, just ikke naas det, jeg havde tænkt, har det alligevel glædet mig meget, at den højtærede Landbrugsminister har fundet, at disse Mænd fortjente at faa det lille Tilskud.

Jeg skal med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 48 tilføje, at den højtærede Landbrugsminister har talt saa varmt derfor i dette Øjeblik, at jeg er nær ved at synes, han har omvendt mig.

Nørhave: Jeg plejer at kunne nøjes med Ordførerens Udtalelser ved Finanslovbehandlingen, men i dette Tilfælde har det ærede Medlem fra Kellerup og jeg jo taget Særstandpunkt med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 48 angaaende en Bevilling til Hedebruget. Det har gjort mig ondt, at Udvalgets Medlemmer ikke har kunnet samles om den Bevilling, som den højtærede Landbrugsminister her har foreslaaet. Naar jeg har taget Ordet, er det, fordi jeg har adskilligt Kendskab til de Forhold, hvorunder disse Hedeopdyrkere arbejder. Jeg har det ikke, fordi jeg selv har deltaget i dette Arbejde, men jeg kender adskillige Mennesker, som har op-

dyrket en Hedelod. Maaske der har været Hedelodder, som egentlig ikke burde have været opdyrket, det kan godt være. Der er adskillige, som klager over, at der er nogle, der faar Understøttelse til Hedeopdyrkning, og naar Lodden er opdyrket, lader de den ligge hen, og den gaar i Hede igen. Det kan maaske siges, at enkelte gør det, men, som den højtærede Landbrugsminister sagde, det er kun en forsvindende Part, der bruger Svindel ved dette Foretagende. De Folk, der giver sig til at opdyrke et Stykke Hedejord, gør det som Regel sandelig ikke af Lyst, thi det er ikke noget let Arbejde, nej, det er for at faa opdyrket et Stykke Jord til billige Penge i Indkøb. Maaske de i de fleste Tilfælde vil faa et Stykke daarlig Mark ud af det i Fremtiden, thi denne Jord kan ikke sammenlignes med Landets bedste Jorder, det er kun forhenværende Hede, der er opdyrket, og som kun kan komme til at give tarveligt Udbytte. Men se disse Mennesker, som har vundet et saadant lille Areal fra Lyngen og gjort det til en tarvelig Mark, se den Glæde, de har af den Jord! Jeg tror, at de, der kender noget til disse Forhold, vil ikke være imod en Bevilling som den her foreslaaede, jeg mener at kunne paastaa, at intet Medlem i denne Sal, som har noget Kendskab til saadan en Arbejder, vil stemme mod denne Bevilling. Derfor har det gjort mig ondt, at Finansudvalget i sin Helhed ikke har kunnet samles om denne Bevilling. De, som giver sig i Kast med Hedeopdyrkning, gør det af Kærlighed til Jorden og særlig af Kærlighed til det Stykke Jord, de har faaet vendt om og gjort til tarvelig Agermark.

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) talte med mange kønne Ord om, hvordan han vilde være med til at hjælpe disse Hedeopdyrkere. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, den højtærede Minister har jo talt særlig varmt, og det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) har ogsaa talt meget indtrængende for denne Bevilling, og jeg skal derfor fatte mig kort. Men naar for faa Dage siden dette Ting har vedtaget Bevillinger f. Eks. til et Provinsteater og til Musik og til Koncertforeninger, synes jeg, at det daarligt kan være tjent med, at denne Bevilling slaas ned. Der er jo ikke stor Ud-sigt til, at den kan vedtages, da det kun er to af Finansudvalgets Medlemmer, som har sluttet sig til Ministeren, men jeg haaber, at den ærede Landbrugsminister har faaet adskillige til at forstaa, at det er Uret overfor disse Folk paa Heden at